

Arrest

**nr. 152 010 van 8 september 2015
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 5 september 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. FORGET die loco advocaat C. LEJEUNE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij kwam op 25 mei 2010 als alleenstaande minderjarige aan in België november 2010 en werd tot aan haar meerderjarigheid op 19 oktober 2013 in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

1.2. Op 27 december 2014 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Deze aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd bij beslissing van 25 juli 2015 ongegrond verklaard.

1.3. Op 1 september 2015 neemt de gemachtigde een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Deze beslissing wordt op dezelfde dag ter kennis gebracht aan de verzoekende partij. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motieven als volgt luiden:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer, die verklaart te heten⁽¹⁾:

naam: **A.** (...)

voornaam: **K.** (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: **M.** (...)

nationaliteit: **Kosovo**

In voorkomend geval, ALIAS:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing

en van de afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

Artikel 27 :

Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat hem op niet gepreciseerde datum door de gemeente Sint-Gillis werd betekend samen met de beslissing tot verwerping tot regularisatie van 25.07.2014.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene kwam op 25.05.2010 als alleenstaande minderjarige naar België. Hij werd tot aan zijn meerderjarigheid (19.10.2013) in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie.

Op 27.12.2014 diende betrokkene als meerderjarige een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980. Deze werd ongegrond verklaard op 25.07.2015. Deze beslissing is op een niet gepreciseerde datum aan betrokkene betekend door de gemeente Sint-Gillis, samen met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen. Het beroep dat betrokkene bij de RVV indiende tegen deze beslissing, is niet schorsend. De omstandigheid dat de terugleiding naar Kosovo wordt uitgevoerd, belet betrokkene niet zijn verdediging in hangende procedures voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen te laten waarnemen door een advocaat van haar keuze, vermits op hem niet de verplichting rust om persoonlijk te verschijnen. Deze advocaat kan al het mogelijke doen om de belangen van betrokkene waar te nemen, te behartigen en de lopende procedures te benaarstigen.

Betrokkene is nu opnieuw aangetroffen in onwettig verblijf. Hij weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Het is noodzakelijk om betrokkene ter beschikking van Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden om hem aan boord te laten gaan van de eerst volgende vlucht met bestemming Kosovo.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan een eerder bevel om het grondgebied te verlaten dat hem op niet gepreciseerde datum door de gemeente Sint-Gillis werd betekend samen met de beslissing tot verwerping tot regularisatie van 25.07.2014.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, **M. V. (...), attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,**

de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie van Schoten

en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Merksplas

de betrokkene, A., K. (...), op te sluiten in de lokalen van het gesloten centrum."

2. Over de rechtspleging

Waar verzoekende partij vraagt om het ingestelde beroep te behandelen in de Franse taal dient erop te worden gewezen dat het gebruik van de talen in de rechtspleging niet ter vrije keuze staat van de partijen maar op dwingende wijze geregeld wordt door artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"Behoudens wanneer de taal van de procedure is bepaald overeenkomstig artikel 51/4, worden de beroepen behandeld in de taal die de diensten waarvan de werking het ganse land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken, moeten gebruiken in hun binnendiensten. Indien die wetgeving het gebruik van een bepaalde taal niet voorschrijft, geschiedt de behandeling in de taal van de akte waarbij de zaak bij de Raad werd ingediend."

Artikel 39/14 van de Vreemdelingenwet omvat een regeling die gelijkaardig is aan wat voorzien is in artikel 53 van wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973. Uit de voorbereidende werken van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (*Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 107*) blijkt dat aangezien de regeling inzake het taalgebruik voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen naadloos aansluit bij die welke thans geldt voor de Raad van State deze regelingen op dezelfde wijze dienen te worden geïnterpreteerd. De bepaling dat de beroepen behandeld dienen te worden in de taal die de diensten waarvan de werking het hele land bestrijkt krachtens de wetgeving op het gebruik van de talen in bestuurszaken moeten gebruiken in hun binnendiensten verplicht de Raad van State, en bijgevolg ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, voor zijn arresten gebruik te maken van de taal van de akte waarvan de vernietiging gevorderd wordt. De bestuurshandelingen waarvan de vernietiging gevorderd wordt zijn immers steeds afkomstig van overheden die onderworpen zijn aan de wetgeving op het gebruik van talen in bestuurszaken (*Les Nouvelles, v° Droit administratif, tome VI, Brussel, Bruylant, 1975, p. 737, randnrs. 2249-2250*). Gelet op het voorgaande en het feit dat de bestreden beslissing door het bestuur, conform de bepalingen van de gecoördineerde wetten van 18 juli 1966 op

het gebruik van de talen in bestuurszaken, werd genomen in het Nederlands dient de Nederlandse taal als proceduretaal door de Raad te worden gehanteerd.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Artikel 39/57, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen.”

3.2. Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bedoelde vordering. *In casu* gaat het om een tweede verwijderingsmaatregel die werd ingesteld binnen de vijf dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Zij is tijdig ingediend en is derhalve ontvankelijk.

4. Over de vordering tot schorsing

Tegelijk met het huidige schorsingsverzoek bij hoogdringendheid dient verzoekende partij een vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid in tegen de beslissing van 25 juli 2015 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter ongegrond werd verklaard. Aldus werd de behandeling van deze zaak tijdig geactiveerd en werd deze zaak behandeld op de terechtzitting van 7 september 2015. Na onderzoek van haar grieven werd voormelde beslissing bij arrest nr. 151.196 van 8 september 2015 geschorst op grond van een *prima facie* schending van artikel 3 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Het verzoekschrift in onderhavige zaak herneemt exact dezelfde middelen als het verzoekschrift ingediend naar aanleiding van de vordering tot voorlopige maatregelen bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen de beslissing van 25 juli 2015 waarbij de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard

Dienvolgens en in het licht van een goede rechtsbedeling dient in onderhavige bestreden beslissing eveneens te worden overgegaan tot een schorsing.

5. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 1 september 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend vijftien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

mevr. C. FRANSEN,

De griffier,

C. FRANSEN

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

toegevoegd griffier.

De voorzitter,

A. VAN ISACKER